



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/664/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

275/2013. (X. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. augusztus 7-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. október 9-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. augusztus 7-én elektronikus úton terjesztette elő a panaszát, amelyet 2012. augusztus 10-én kelt beadványában aláírásával is megerősített.

I.

1) A panaszos 2012. augusztus 7-i beadványában előadta, hogy ő és felesége jól szituáltak és büntetlen előéletűek. A panaszos édesanyját 2012-ben jogerősen elítélték egy ingatlancsalási ügyben. A panaszosnak és feleségének ehhez az ügghöz semmi közük, ennek ellenére a lakcímükön keresték, illetve keresik rendszeresen a hatóságok az édesanyját, pedig ezen a címen ő soha nem lakott, nem tartózkodott, oda nincs bejelentkezve.

Először kb. 1 évvel ezelőtt keresték a fenti címen a panaszos édesanyját, illetve a levelei végig a panaszos címére érkeztek, végül amikor kézhez vett egy bűnügyi költségről szóló csekket, akkor a panaszos felhívta telefonon a Fővárosi Bíróságot, ahol azt mondták neki, hogy jó, hogy jelentkezett, mert be nem fizetés esetén tőlük hajtották volna be a pénzt. A panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

ezután személyesen is bement a bíróságra, ahol közölték vele, hogy ezentúl nem fognak több levelet küldeni a lakcímére az édesanyja ügyében, mert már másik cím van bejelentve, illetve, hogy ha további kérdései vannak a panaszosnak, akkor azokat írásban tegye fel. A panaszos élt is eme lehetőséggel, azonban érdemi választ a mai napig nem kapott, ezért a panaszával a Nemzeti Adatvédelmi- és Információszabadság Hivatalhoz fordult. A válaszlevélből kiderült, hogy a lakcíme kezeléséhez nem járult hozzá a panaszos. A válaszlevél szerint a Fővárosi Bíróság azt állította, hogy a panaszos édesanyja nem jelentett be új lakcímet a bíróságra, ami a panaszos szerint nem igaz. A levél szerint az ügyben eljáró bíró azt állította, hogy a panaszos címét nem olvasták be az ítélethozatalkor, ez szintén nem igaz, erre tanúja is van a panaszosnak. Ráadásul a lakcíme volt az ingatlaniródájának az elérhetősége is, amelynek így sérült a jóhíre, mivel a 2005-ös ingatlan csalással összemosták, az ezzel kapcsolatos kártérítési igényét továbbra is fenntartja a panaszos.

2012. augusztus 4-én 12 óra körüli időben ismét kijöttek a panaszoshoz a rendőrök az édesanyját keresve. A panaszos behívta a két rendőrt, hogy nézzék meg, nem tartózkodik az ingatlanban a keresett személy és kérte őket, hogy ne nála keressék. Ennek ellenére ez az eset 2012. augusztus 6-án hajnali 5 órakor megismétlődött. Ekkor a panaszos a társasház főbejáratához ment le és közölte velük újra, hogy ne nála keressék eztán az édesanyját, illetve megjelölte azt a címet, ahogy feltehetően tartózkodik az édesanyja. A panaszos úgy tudja a többi családtagjától, hogy az általa megjelölt címen nem is keresték a panaszos édesanyját a rendőrök, illetve a többi rokonnál sem.

A panaszos 2012. augusztus 6-án 12 óra 30 perc körüli időben bement a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, hogy tájékoztassák arról, hogy kik és miért mentek ki hozzá az utóbbi két alkalommal, és miért nem kapott az intézkedésről semmilyen jegyzőkönyvet. 15 óra 54 perckor került csak sorra, a feltett kérdéseire nem kapott érdemi választ, csak azt mondták neki, hogy ilyen esetben nem kell jegyzőkönyvet adniuk. Továbbá közölték, hogy a további panaszával forduljon a Teve u 2-4. sz. alatti BRFK-hoz. A panaszos elment a megadott címre, ahol közölték vele, hogy nem tudják felvenni a szóbeli panaszát, írja le azt, és postán küldje meg. Amikor a panaszos megkérdezte, hogy mit tud tenni, hogy a rendőrség ne zaklassa a továbbiakban, azt mondták neki, hogy nem tehet ellene semmit, mert a címe törlését nem kérheti, és olyan nyilatkozatot se tehet, ami megakadályozná a „rendőri zaklatást”. Ezt csak az édesanyja tudja orvosolni, ha megad egy másik címet.

A panaszos megjegyzi, hogy ezt már rég megtette az édesanyja, ennek igazolására csatolta az édesanyja 2012. február 28-án a Fővárosi Ítéltábla Büntető Irodájánál érkeztetett beadványát a lakcímkártyájának másolatáról, amelyen 2012. február 13-i dátummal valóban másik lakcím szerepel.

A panaszos csatolta továbbá a Fővárosi Bíróság bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó felszólítását is.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

2) A panaszos 2012. augusztus 10-én előterjesztett beadványában a korábbiakat azzal egészítette ki, hogy 2012. augusztus 9-én ismét a lakcímén keresték a rendőrök a panaszos édesanyját. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök bementek a lakásába, de amikor az adataikat kérte tőlük, akkor azt válaszolták, hogy írja le a jelvényről és az egyenruháról azokat. Igazolványt nem mutattak, a rendfokozatukat sem árulták el.

3) A panaszos 2012. augusztus 23-án csatolta rendőrségre előterjesztett panaszait másolatban:

a) A panaszos 2012. augusztus 8-án panaszt terjesztett elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon a 2012. augusztus 4-én fogatosított intézkedés miatt. A panaszos behívta a rendőröket a lakásba, ahol láthatták, hogy nincs ott az anyja. A panaszosnak bizonyítéka van rá, hogy az édesanyja már 2012. február 28-án bejelentette az állandó lakcímét a Fővárosi Bíróságon. Ezen a címen tudomása szerint nem keresték az anyját sem levélben, sem személyesen, illetve a panaszos többi családtagjánál se keresték őt. Megjegyezte, hogy az intézkedő rendőrök modora kifogástalan volt.

b) A panaszos 2012. augusztus 8-án panaszt terjesztett elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon a 2012. augusztus 6-án fogatosított intézkedés miatt. A rendőrök hajnali 5 órakor zaklatták a kaputelefonon. A panaszos lement és elmondta, hogy az édesanyja nincs a lakásban, ott soha nem lakott. A panaszost kérésére igazoltatták a rendőrök, de kérése ellenére az intézkedésről nem adtak neki jegyzőkönyvet. A panaszosnak bizonyítéka van rá, hogy az édesanyja már 2012. február 28-án bejelentette az állandó lakcímét a Fővárosi Bíróságon. Ezen a címen tudomása szerint nem keresték az anyját sem levélben, sem személyesen, illetve a panaszos többi családtagjánál se keresték őt. Megjegyezte, hogy az intézkedő rendőrök modora kifogástalan volt.

c) A panaszos 2012. augusztus 9-én panaszt terjesztett elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon a 2012. augusztus 9-én fogatosított intézkedés miatt. A rendőrök ismét megpróbálták a panaszos címről elővezetni a panaszos édesanyját. A panaszos kérte a rendőrök adatait, amire közölték, hogy írja fel a panaszos az egyenruháról és az azonosító jelvényről, de igazolványt nem mutattak. A rendfokozatukat sem árulták el, noha az közérdekből nyilvános adat. A panaszos megkérdezte, hogy miért arról a címről kísérik meg elővezetni az anyját, amit az augusztus 6-i intézkedéskor a panaszos megadott. Erre a rendőr közölte, hogy mert az egy másik kerületben van. A panaszos erre megkérdezte, hogy hol kell bejelentést tennie, hogy a másik címről próbálják meg elővezetni, erre azt a választ kapta, hogy csak az édesanyja jelenthet be másik címet.

d) A panaszos 2012. augusztus 10-én kelt beadványában ismét hangot adott annak, hogy nem érti, hogy miért nem kísérik meg a rendőrség az édesanyja elővezetését az általa megjelölt címről. A panaszos azt sem érti, hogy miért nem keresték az édesanyját telefonon, amikor ő megadta a telefonszámát. Beadványához csatolt egy térképet, amelyen bejelölte: hogyan lehet eljutni a rendőrkapitányságtól az édesanyja vélt tartózkodási helyére.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) G. F. r. alezredes 2011. szeptember 11-én kelt átiratában előadta, hogy az intézkedés oka a Budapesti Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának Szv.1270/2012/6. sz. elővezetési parancsa volt, amelyet az Rtv. 34. §-a, és a Szolgálati Szabályzat 33.-34. §-a alapján hajtottak végre.

A rendőrök az intézkedés megkezdése előtt, mindenesetben, a napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak, és közölték az intézkedésük célját, miszerint a panaszos édesanyjának elővezetése miatt jelentek meg a panaszos lakóhelyén. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy édesanyja sohasem lakott a fenti címen, oda nem volt és nincs is bejelentve. Elmondta, még, hogy körülbelül egy hónapja (június-júliusban) látta az édesanyját, azonban vele egyáltalán nincs beszélő viszonyban, mivel megveti a viselkedése miatt. Tájékoztatta a rendőröket, hogy édesanyja jelenlegi pontos tartózkodási helyét nem ismeri, arról nyilatkozni nem tud, azonban megadott egy címet, ahol esetleg feltalálható. Az intézkedések során a panasztételi lehetőségéről is tájékoztatták a rendőrök.

Az elővezetés végrehajtásának a megkísérlését az alábbi rendőrök hajtották végre:

2012. augusztus 4-én 11 óra 15 perckor S. G. r. törm és N.-P. E. p. r. őrm., ruházatuk 2010 mintájú bevetési ruházat volt. 2012. augusztus 6-án 5 órakor B. P. r. törm és P. I. p. r. őrm., ruházatuk 2010 mintájú bevetési ruházat volt. 2012. augusztus 9-én 9 óra 44 kor T. Z. r. törm és N. G. r. őrm., ruházatuk évszaknak megfelelő szolgálati öltözet volt.

A panaszossal az intézkedő rendőrök minden esetben kulturált hangnemben beszéltek. A rendőri intézkedések, mivel az elővezetést nem tudták végrehajtani a rendőrök, sikertelenek voltak. Minden esetben adatgyűjtést végrehajtották a helyszínen, majd a parancsnoki utasításnak megfelelően rendőri jelentést készítettek az eredménytelen elővezetésről.

A panaszos adattájékoztatási kérelemmel fordult a BRFK kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez mindhárom intézkedéssel kapcsolatban, amelyben foglaltak megválaszolására a 01150-105-11/2012.ált. számú válaszlevél megküldésével került sor.

A panaszos 2012. augusztus 6-án 12 óra 39 perckor jelent meg a BRFK kerületi Kapitányságon, ahol O. L. r. zls. szolgálatparancsnok, az ügyeletes tiszt, J. R. r. fhdgy. jelenlétében meghallgatta. Ennek során azt panaszolta, hogy a rendőrök annak ellenére az ő lakcímén keresik az édesanyját, hogy oda nincs és soha sem volt bejelentve. Közölte, hogy az intézkedő rendőrökkel nincs problémája, azok nagyon rendesek és udvariasak voltak, a megfelelő tájékoztatást megkapta tőlük. A meghallgatását követően O. L. r. zászlós tájékoztatta az elővezetés elrendeléséről, a rendőrség jogszabályok alapján történő intézkedéseiről, valamint a panasztételi lehetőségekről. A panasztétellel kapcsolatban tájékoztatta a panaszost, hogy az intézkedéstől számított 30 napon belül panasszal fordulhat az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez, vagy az intézkedés fogyanatosításától 8 napon belül fordulhat panaszával a Független Rendészeti Panasztestülethez.

2) A 2012. július 24-én kelt elővezetési parancs szerint a panaszos édesanyját a panaszos lakcíméről az 5 éves börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésének fogyanatosítása céljából a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetbe kell elővezetni, illetve ha annak akadálya van, akkor a rendőrségnek közölnie kell az okát.

3) S. G. r. törm. 2012. augusztus 4-én kelt jelentésében előadta, hogy aznap 11 óra 15 perckor megjelent a panaszos lakcímén, mert a panaszos – ott lakó – édesanyjának elővezetését rendelte el a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoport Szv. 1270/2012/6. ügyszámon.

A helyszínen a panaszos fogadta a r. törm.-t, aki elmondta, hogy az édesanyja ezen a lakcímen soha nem lakott, oda soha nem volt bejelentve. Ezen a címen a barátnőjével élnek közösen és a lakás, barátnője nevéen van. Továbbá elmondta, hogy 1 hónappal ezelőtt látta utoljára édesanyját, vele nincs beszélő viszonyban, mivel megveti édesanyja nem törvénytisztelő magatartását. A panaszos az édesanyja jelenlegi tartózkodási helyéről, elérhetőségéről nyilatkozni nem tudott, ezért az elővezetést nem tudta foganatosítani a r. törm. A panaszost ezután az ügyeleten keresztül a KIR-ben és a SIS-ben is leellenőrizte a r. törm, abban nem szerepelt, adatai zárt kezelését nem kérte.

4) B. P. r. ftörm. 2012. augusztus 6-án kelt jelentésében előadta, hogy aznap 5 órakor megjelent a panaszos lakcímén, mert a panaszos – ott lakó – édesanyjának elővezetését rendelte el a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoport Szv. 1270/2012/6. ügyszámon. A helyszínen a panaszos fogadta a r. ftörm.-t, aki elmondta, hogy az édesanyja ezen a lakcímen soha nem lakott, oda soha nem volt bejelentve. Ezen a címen a barátnőjével élnek közösen és a lakás, barátnője nevéen van. Továbbá elmondta, hogy egy hónappal ezelőtt látta utoljára édesanyját, vele nincs beszélő viszonyban, mivel megveti édesanyja magatartását azzal kapcsolatban, hogy ő nem vonult be a börtönbe.

A panaszos az édesanyja jelenlegi pontos tartózkodási helyéről, elérhetőségéről nyilatkozni nem tudott, ellenben megadott részemre egy címet, ahol esetleg feltalálható az édesanyja, de ebben teljes mértékben nem volt biztos. A panaszost az ügyeleten keresztül a KIR-ben és a SIS-ben is leellenőrizte a r. ftörm, abban nem szerepelt.

Az elővezetést a fenti ok miatt tudta foganatosítani a r. ftörm.

5) N. G. r. örm. 2012. augusztus 9-én kelt jelentésében előadta, hogy aznap 9 óra 44 perckor azért jelent meg a panaszos lakcímén, mert a panaszos – ott lakó – édesanyjának elővezetését rendelte el a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoport Szv. 1270/2012/6. ügyszámon. A helyszínen a panaszos fogadta a r. örm.-t, akinek a napszaknak megfelelően köszönt, majd bemutatkozott és közölte vele, hogy honnan érkezett és milyen intézkedést kíván foganatosítani, és közölte vele az elővezetési parancsban foglaltakat. A panaszos elmondta, hogy az édesanyja ezen a lakcímen soha nem lakott, oda soha nem volt bejelentve. Ezt követően a panaszos beengedte a r. örm.-t a lakásba, ahol a lakás helyiségeit a panaszossal együtt átvizsgálta, hogy tényleg nincs ott az édesanyja, majd a panaszos közölte, hogy ellene és a járőrtársa ellen panaszt fog tenni, mivel őt indokolatlanul zaklatják az otthonában rendőrök. Ezért elkérte a r. örm. jelvéyszámát, nevét és rendfokozatát elkérte, melyet részére maradéktalanul rendelkezésre bocsátotta.

Ezt követően kérdésre elmondta, hogy ezen a címen barátnőjével élnek közösen és a lakás, barátnője nevéen van. Továbbá elmondta, hogy egy hónappal ezelőtt látta utoljára édesanyját, vele nincs egyáltalán beszélő viszonyban, mivel megveti édesanyja azon magatartását, hogy nem vonult be önként a börtönbe.

A panaszos az édesanyja jelenlegi pontos tartózkodási helyéről elérhetőségéről nyilatkozni nem tudott, ellenben megadott egy címet, ahol esetleg feltalálható az édesanyja, de ebben teljes mértékben nem biztos. A r. örm. az intézkedése befejeztével tájékoztatta a panaszost a panasztételi jogáról tájékoztattam, majd elköszönt, és távozott. A panaszost az ügyeleten keresztül a KIR-ben és a SIS-ben is leellenőrizte a r. örm, abban nem szerepelt.

Az elővezetést a fenti ok miatt tudta foganatosítani a r. őrm.

6) M. Á. r. alezredes 2012. augusztus 27-én kelt levelében tájékoztatta a büntetés-végrehajtási bírót, hogy nem tudták teljesíteni az elővezetést, mert a megadott címen nem találták a panaszost. A lakcímen lakó panaszos elmondta, hogy az édesanyja azon a lakcímen soha nem lakott, oda soha nem volt bejelentve. Elmondta még, hogy a lakás a barátnője nevében van, az édesanyját 1 hónappal ezelőtt látta utoljára, nincsenek beszélő viszonyban, illetve megadott egy címet, ahol az édesanyja esetleg megtalálható.

A r. alezredes tájékoztatta továbbá a bírót, hogy a panaszos édesanyjának a lakcíme az országos nyilvántartó szerint nem azonos az elővezetést elrendelő végzésben megjelölt címmel.

7) A panaszos 2012. augusztus 7-én adattájékoztatási kérelmet terjesztett elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon, amelyben kérte az augusztus 4-én és 6-án a lakcímen történt rendőri intézkedések kapcsán tájékoztassák az intézkedő rendőrök nevéről, az intézkedés céljáról, az intézkedés elrendelő szervéről.

8) A panaszos 2012. augusztus 8-án adattájékoztatási kérelmet terjesztett elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon, amelyben kérte az augusztus 4-én és 6-án a lakcímen történt rendőri intézkedések kapcsán tájékoztassák az intézkedő rendőrök nevéről, az őket utasító személy nevéről, rendfokozatáról, azonosító számáról, és az intézkedés céljáról.

9) A panaszos 2012. augusztus 9-én adattájékoztatási kérelmet terjesztett elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon, amelyben kérte az augusztus 9-én a lakcímen történt rendőri intézkedések kapcsán tájékoztassák az intézkedő rendőrök rendfokozatáról.

10) G. F. r. alezredes 2012. augusztus 24-én válaszolt a panaszos megkereséseire. Megjelölte az intézkedő rendőröket, illetve, hogy az intézkedésre Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoport Szv. 1270/2012/6. számú elővezető parancsa alapján került sor. A levél kitér arra, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős. A levél a továbbiakban szó szerint idézi elővezetés szabályait (Rtv. 34.§; 39.§; 29.§; Szolgálati Szabályzat 33.§) A r. alezredes előadta még, hogy az elrendelő szervet tájékoztatták a rendelkezésre álló és a panaszos által megadott lakcímadatokról.

11) O. L. r. zls. 2012. szeptember 11-én kelt jelentésében előadta, hogy a panaszos 2012. augusztus 6-án 12 óra 39 perckor jelent meg a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon, ahol azt panaszolta, hogy a rendőrök annak ellenére az ő lakcímen keresik az édesanyját, hogy oda nincs és soha sem volt bejelentve. Közölte, hogy az intézkedő rendőrökkel nincs problémája, azok nagyon rendesek és udvariasak voltak, a megfelelő tájékoztatást megkapta tőlük. A meghallgatását követően O. L. r. zászlós tájékoztatta az elővezetés elrendeléséről, a rendőrség jogszabályok alapján történő intézkedéseiről, valamint a panasztételi lehetőségekről. A panasztétellel kapcsolatban tájékoztatta a panaszost, hogy az intézkedéstől számított 30 napon belül panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy az intézkedés foganatosításától 8 napon belül fordulhat panaszával a Független Rendészeti Panasztestülethez. A panaszos a tájékoztatást megértette és távozott a kapitányság épületéből.

12) A ki- és beléptetési bizonylat rögzíti, hogy a panaszos 2012. augusztus 6-án 12 óra 39 perckor lépett be a kapitányság épületébe és onnan 16 óra 11 perckor távozott.

III.

A rendőrség megküldte továbbá az Alapvető Jogok Biztosának megkeresésre fogatosított kivizsgálás során keletkezett iratokat is tájékoztatásul.

1) Dr. T. T. r. dandártábornok 2012. október 24-én kelt levelében az Alapvető Jogok Biztosának megkeresésére az alábbi vizsgálati megállapításokról tájékoztatta: A panaszos édesanyja elővezetését a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja rendelte el Szv. 1270/2012/6. számú elővezető paranccsal. E szerint, a bíróság azzal kereste meg a BRFK kerületi Rendőrkapitányságot, hogy a panaszos édesanyját – akit a Fővárosi Bíróság I.B.927/2007/199. számú, továbbá a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2.Bf. 142/2011/58. számú határozatával csalás bűntett miatt jogerősen 5 év börtönbüntetésre ítelt – a büntetés letöltése céljából a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetbe vezessék elő.

Az elővezetési parancs a BRFK kerületi Rendőrkapitánysághoz 2012. augusztus 2-án érkezett. Az elővezetést elrendelő parancs alapján a BRFK kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai több (32) esetben ellenőrizték a megadott lakcímet, köztük a panaszolt három esetben is. A panaszolt esetek a következők voltak. 2012. augusztus 4-én 11. óra 15 perckor S. G. r. törm., 2012. augusztus 6-án 5 órakor B. P. r. ftörm., majd 2012. augusztus 9-én 9óra 44 perckor T. Z. r. törm. és N. G. r. örm. jelent meg a parancsban megadott lakcímen. A rendőröket a panaszos tájékoztatta arról, hogy édesanyja nem tartózkodik a megadott lakcímen, feltehetőleg a Budapest, X. kerület [...] utca 1. alagsor 1. szám alatt található meg.

Az ellenőrzések eredményéről - így a feltételezhető tartózkodási helyről - a BRFK kerületi Rendőrkapitányság vezető-helyettese 2012. augusztus 27-én kelt, 01150/6052-39/20 12.ált. számú átiratával tájékoztatta a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportját.

A panaszos a rendőri intézkedést követően 2012. augusztus 7-én, 8-án és 9-én közérdekű adatigénylési kérelmet, valamint panaszt terjesztett elő a rendőrség fenti tevékenységével kapcsolatban. 2012. augusztus 10-én a panaszos és felesége írásbeli nyilatkozatot juttatott el a BRFK kerületi Rendőrkapitánysághoz, melyben kijelentették, hogy a keresett személy nem tartózkodik a lakcímük szerinti ingatlanban.

A kerületi rendőrkapitányság 2012. augusztus 24-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost a rendőri intézkedés jogszabályi háttéréről, valamint kérésére közölték a panaszolt eseteknél intézkedő rendőrök nevét, rendfokozatát.

A panaszos 2012. augusztus 6-án megjelent a Rendőrség Igazgatási Központjában (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) működő BRFK Központi Panaszirodán (továbbiakban: Panasziroda), ahol aznap Gy. E. r. hadnagy panaszfelvevő teljesített szolgálatot. A panasszal kapcsolatban a panaszfelvevő jelentést készített, melyben előadta, hogy 2012. augusztus 6-án 17 óra 30 perc körüli időben megjelent a panaszos (aki ugyan nem mutatkozott be, de azonosítható volt az eseménysorból) a Panaszirodán, ahol a panaszfelvevő egyedül teljesített szolgálatot és éppen feljelentést vett fel K. Zs. budapesti lakostól. A panaszos - amint meglátta, hogy a panaszfelvevő ügyféllel foglalkozik - kilépett a helyiségből, ezért Gy. E. r. hadnagy utána ment és megkérdezte, miben segíthet. Az ügyfél elmondta, hogy a BRFK. kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai a hajnali órákban felébresztették, és követelte a

panaszfelvevőtől, hogy ezen rendőrök adatait részére adja meg. A panaszos azt is elmondta, hogy a BRFK. kerületi Rendőrkapitányságról irányították a Teve utcába. Gy. E. r. hadnagy úgy tájékoztatta a férfit, hogy - tekintettel arra, hogy nincs módja megadni az intézkedő rendőrök adatait, mivel az intézkedésekről adatokkal nem rendelkezik, továbbá a rendőrök adatai nem közérdekű adatok - írásos kérelem alapján van lehetősége a kért adatokhoz hozzájutni. A panaszfelvevő jelentése szerint, a panaszos nem kívánt azzal a felkínált lehetőséggel élni, hogy a Panaszirodán elkészítheti a beadványát, vagy - várákozást követően - abban jegyzőkönyv felvételével a szolgálatot teljesítő rendőr lesz segítségére, továbbá panasztételi szándékát sem jelezte felé.

A panasz kapcsán lefolytatott parancsnoki kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy a panaszos a rendőrök adatainak kiadása érdekében – nem pedig panasztétel céljából – járt a Panaszirodán, ezt támasztja alá az is, hogy nevezett a kapott felvilágosítást követően 2012. augusztus 7-én kelt írásbeli beadványában megadni kérte az intézkedő rendőrök adatait a Panaszirodára leadott – előre elkészített – beadványában, illetve a 2012. augusztus 8-án elkészített és a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra leadott beadványában.

A panaszfelvevő előadta továbbá, hogy amennyiben a panaszos a panasztételi szándékát jelezte volna, akkor – ahogy azt a panaszfelvevő az adatigénnyel kapcsolatban is felajánlotta – helyben írásos beadvány elkészítésével vagy jegyzőkönyvezéssel sor kerülhetett volna a megfelelő panasz elkészítésére, de ezen lehetőséggel a panaszos nem kívánt élni (feltételezhetően azért, mert várákozni kellett volna).

A parancsnoki kivizsgálás megállapította, hogy a panaszos a panaszát 2012. augusztus 8-án és 9-én kelt írásos beadványában közvetlenül a BRFK kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének terjesztette elő, így nem életszerű az, hogy a Panaszirodán nem biztosították részére, hogy panasztételi jogával élni tudjon.

Mivel a már a fentiekben ismertetett körülmények nem voltak arra alkalmasak, hogy Gy. E. r. hadnagy az ügyféllel folytatott párbeszéd során a panaszos részére még részletesebb tájékoztatást nyújtson, illetőleg, hogy kérelmét rögzítse, ezért a panaszfelvevő várákozásra kérte fel a panaszost. A panaszos azonban nem kívánt várákozni, a Panaszirodát a kapott tájékoztatást követően elhagyta.

A panasz alapján lefolytatott parancsnoki kivizsgálás a panaszfelvevő tájékoztatásával kapcsolatban hibaként tárta fel, miszerint szakszerűtlen volt a panaszfelvevő tájékoztatása a tárgyban, hogy a rendőrök neve nem közérdekű adat, ezt azonban a másnapi szolgálatátadás során az alosztályvezető észlelte és a beszámoltatáskor a panaszfelvevőt tájékoztatta a jogi szabályozásokról, illetve felhívta a figyelmét a szakszerű tájékoztatásra. Mivel ezen szakszerűtlenség olyan enyhe súlyú volt, hogy azzal kapcsolatban fegyelmi eljárás megindítását a parancsnok nem tartotta indokoltnak, így csupán felhívták a panaszfelvevő figyelmét arra, hogy a jövőben szakszerű tájékoztatást nyújtson az állampolgárok részére.

A r. dandártábornok levelében az elővezetés jogszabályi háttereként hivatkozik a Be. 162. §-ára, illetve az Rtv. 34. §-ára, és a Szolgálati Szabályzat 33. §-ára, illetve a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 9/2002. (IV.9.) IM rendelet 150.§-ára.

A r. dandártábornok szerint megállapítható, hogy a panaszos édesanyjának felkutatására tett rendőri intézkedésekre a bíróság által elrendelt és a BRFK kerületi Rendőrkapitánysághoz

eljuttatott elővezetésről szóló parancsa alapján került sor. A parancsban más lakcím vagy tartózkodási hely - mint a Nyírpalota u. 24. - nem volt feltüntetve, így a BRFK XV. kerületi Rendőrkapitányság beosztottai ezen a címen keresték az elővezetendő személyt. (Megjegyzendő, hogy a KEKKH nyilvántartási adatai szerint, a panaszos édesanyjának állandó érvényes lakcíme 2012. február 13-tól egy másik lakcím.)

Az elővezetés esetében az "ügygazda" az elővezetést elrendelő szerv. A Be. 70/A. -hoz fűzött indokolás szerint, a tartósan távollevő, ismeretlen helyen tartózkodó terhelt esetében, amennyiben a tértivevények „nem kereste” jelzéssel érkeznek vissza, és az idézés esetében az elővezetés [Be. 69. (1) bekezdés a) pont] sem vezetett eredményre, a nyomozó hatóság, az ügyész, illetve a bíróság hivatalból elrendelheti a Be. 73. §-a alapján a terhelt tartózkodási helyének felkutatását. Ennek keretében intézkedhet a tartózkodási hely megállapítása iránt, körözést rendelhet el, vagy szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetében elfogatóparancsot is kibocsáthat. A nyomozó hatóság, az ügyész, a bíróság ezen intézkedése így többek között azt is szolgálja, hogy a terhelt a kézbesítési vélelem beállta ellenére mielőbb tudomást szerezzen az elmulasztott eljárási cselekményről. Ezt az intézkedést lehet alkalmazni a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy, valamint a tanúként kihallgatni szándékozott személy tartózkodási helyének megállapítása érdekében is.

A hivatkozott jogszabályok alapján, a rendőrséget az elővezetés fogatosítása során a hatályos jogszabályok nem jogosítják fel az elővezetendő személy felkutatására, tartózkodási helyének megállapítására, erre csupán körözés, illetve elfogató parancs elrendelése esetén van mód és törvényes lehetőség. A körözés, illetve elfogatóparancs kibocsátására pedig csak az ügy teljes ismeretében lévő eljáró szerv - jelen esetben a bíróság - jogosult.

Tekintettel erre, a BRFK kerületi Rendőrkapitányság jogszerűen és szakszerűen járt el akkor, amikor – hatáskör és illetékesség hiányában – nem kereste, illetve nem kerestette fel a panaszos által megjelölt X. kerületi tartózkodási helyet, illetőleg nevezettnek a nyilvántartásban szereplő állandó lakcímét. Szakszerű volt továbbá a kapitányság részéről az, hogy a tett megállapításokról - a panaszos által közölt vélt tartózkodási helyről, elérhetőségről - a bíróságot tájékoztatta.

A BRFK kerületi Rendőrkapitányság a korábbiakban hivatkozott - a Budapesti Törvényszék BV Csoportja által kiadott - Szv. 1270/2012/6. számú elővezetési parancsa ügyében 01150-6052/2012.ált. számú ügyiratot nyitott, melyben elhelyezésre kerültek a megadott lakcím ellenőrzéséről készült jelentések. Ez alapján megállapítható, hogy a kérdéses lakcímet a rendőrök az elrendelést követően annak visszavonásáig, szolgálatonként ellenőrizték. A kerületi rendőrkapitányság járőrei összesen 32 alkalommal hajtottak végre ellenőrzéseket a Budapest, Ny. u. 24. szám alatt. Ezek közül nem minden esetben találtak a címen bárkit, ilyenkor az ellenőrzés csupán a szomszédokra terjed ki.

Sem jogszabály, sem belső norma nem írja elő azt a Rendőrség számára, hogy az elővezetendő személyt hány alkalommal kell megkísérelni a megadott lakcímen felkeresni. A végrehajtással kapcsolatban a hivatkozott Be. 162. § (4) bekezdés csupán annyit ír elő, hogy az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. Az eredményes végrehajtás esetén a folyamatosan kiadott - azaz a nem konkrét időpontra szóló - elővezetések esetében a rendőrség visszatérően ellenőrzi a megadott címet.

A BRFK kerületi Rendőrkapitányság beosztottai a panaszolt három ellenőrzésből csupán egy alkalommal ellenőrizték a lakcímet a jogszabályban megadott időintervallumon kívül - azaz 5

órákor -, erre azonban a rendőrhatalóságnak jogszabályi lehetősége volt. Tekintettel arra, hogy a keresett személy a büntetés-végrehajtási intézetbe nem vonult be - és a panaszostól nem várható, hogy az édesanyja elfogása és elővezetése érdekében a rendőrséggel együttműködjön -, így a kapitányság a korai órákban is célszerűnek tartotta a kérdéses lakcím ellenőrzését.

A r. dandártábornok előadta továbbá, hogy az elővezetés megkísérléséről jegyzőkönyv nem készül, arról a rendőrök jelentést készítenek. A rendőri jelentésnek az intézkedéssel érintett személy részére történő átadását semmi nem írja elő, így azt másolatban a rendőrség nem adja át az érintett személynek. Amennyiben az érintett személy kéri a rendőri jelentés másolatának kiadását, úgy arról - az Rtv. adatkezelésre vonatkozó előírásai figyelembe vételével - az adatkezelő szerv, jelen esetben a BRFK kerületi Rendőrkapitányság dönt.

2) G. F. r. alezredes 2012. október 12-i átiratában előadta, hogy az elővezetés a Budapesti Törvényszék BV Csoport Szv.1270/2012/6. számú elővezető parancsa alapján történt. A panaszos édesanyjának tartózkodási helyéről rendelkezésre álló információkat az elrendelő szervnek tájékoztatás céljából megküldték. Az elővezetni kívánt személy lakcímellenőrzését a kerületben hajtottuk végre a megkeresésben foglaltak és illetékességi okok alapján. A panaszos édesanyját a bejelentett érvényes lakcímén azért nem keresték, mert a cím nem a kerületben található. A kerületre vonatkozóan az elővezető parancs csak a fenti címet tartalmazta.

A panaszos édesanyját az elrendelést követően visszavonásig szolgálatonként ellenőrizték. Összesen 32 alkalommal. A Robotzsaru NEO nyilvántartása szerint a címre 2012. évben csak a fenti számú elővezetés volt kiadva, valamint jelenleg iktatás alatt áll a Fővárosi Bíróság mellékbüntetés elrendeléséről szóló megkeresése a címre vonatkozóan.

A folyamatos ellenőrzésre kiadott elővezetések esetében az elrendelés nem tartalmazza a végrehajtás pontos időpontját, csak az elővezetésre utasítást. Az elővezetés sikeres megkísérlése érdekében szükséges a címet többször is leellenőrizni. Ez a lakcímre és környezetében történő fellelhetőségére is irányul. Nyilvánvalóan nem várható el a közvetlen hozzátartozótól, hogy minden esetben együttműködést tanúsítson, továbbá az öt év letöltendő börtönbüntetésre ítélt édesanyját kiadja a büntetés végrehajtására.

Az ellenőrzésekről nem készül jegyzőkönyv. Az eredményéről az ügyirathoz csatolt jelentésben számolnak be az ellenőrzést végrehajtók.

3) A rendőrség csatolta a Panaszirodán történtek vonatkozásában történt parancsnoki kivizsgálásról készült jelentést, amely tartalmában megegyezik a r. dandártábornok 1) pont alatt ismertetett levelében – a vizsgálat megállapítására vonatkozó részben – foglaltakkal.

4) Gy. E. r. hadnagy 2012. szeptember 20-án kelt jelentésében előadta, hogy 2012. augusztus 7-én panaszfelvevőként teljesített szolgálatot. Kb. 16 óra 45 perctől egy feljelentésről készített, eközben kb. 17 óra 30 perc körül egy férfi lépett be a Panasziroda ajtaján, de amikor meglátta, hogy ügyfél van bent, akkor távozott. A r. hadnagy az ügyféltől türelmet kérte, majd sorszámot vett magához, és kiment a Panasziroda ajtaján. A fiatal férfi az ajtó mellett várakozott. A r. hadnagy köszönt, bemutatkozott, majd megkérdezte, miben segíthet.

A férfi emlékezete szerint nem mutatkozott be, viszont azt mesélte el, hogy rendőrök ébresztették fel, valamikor hajnali időpontban, és azt követelte tőle, hogy adja meg neki ezen

rendőrök nevét. Emlékezete szerint a férfi a rendőrök megjelenésének okáról részleteket nem mondott.

Megkérdezte, hol és mikor történt pontosan az esemény. Kiderült, hogy a kerületi Rendőrkapitányság területén - a férfi által mondott időpontra vonatkozó részletekre azonban már nem emlékszik a r. hadnagy. Rákérdezett, hogy a kerületi Rendőrkapitányságon járt-e a rendőrök nevének megkérdezése céljából. Azt válaszolta, hogy járt, de ide, a Teve utcába irányították, hogy itt kérje ki a neveket, a Panaszirodát mondták, hogy innen kérje ki.

A r. hadnagy elmondta a férfinak, hogy a Központi Panasziroda alkalmazottjaként nem lát rá kerületek, illetve egyéb szervezeti egységek szolgálat szervezési adataira, így nem tudja megmondani név szerint, hogy kik jártak nála. A férfi ismételten kérte, hogy adja ki részére a neveket a r. hadnagy, hiszen a rendőrök neve közérdekű adat. Erre azt válaszolta neki, hogy szerinte nem az, illetve nem biztos benne, abban azonban igen, hogy például nem fogják az adott kapitányságok az internetes honlapjukon kiírni a dolgozók neveit. (Másnap reggel, ellenőrzés és beszámoltatás során B. dr. E. B. r. őrgy. kijavította arra vonatkozóan, hogy a rendőrök neve közérdekű adatnak minősül.)

A r. hadnagy a férfinak azt javasolta, hogy írásban fogalmazza meg, mikor, hol, mi történt, indokolja meg, miért szeretné megtudni a rendőrök nevét, és fogalmazványát a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak címezve jutassa el. Elmondta azt is, hogy megkeresésére mindenképpen reagálni fognak, és szükség esetén rendelkezésére bocsátják a kért rendőrök nevét. Emlékezete szerint a férfi szavaival nem utalt arra, hogy panasszal kívánna élni.

Felajánlotta részére, hogy most, megjelenésekor készítse el a beadványát, vagy készítsenek jegyzőkönyvet, azonban tájékoztatta arról, hogy jelen pillanatban jegyzőkönyvet vesz fel egy feljelentésről másik ügyféltől, ezért sorszámot adna neki, és a váróban szíveskedjék várakozni. A panaszos nem akart sorszámot, azt mondta, hogy inkább nem vár, majd kölcsönös köszönést követően távozott. A r. hadnagy pedig folytatta a munkáját.

4) K. Zs. bejelentéséről készült jegyzőkönyv szerint a meghallgatása 2012. augusztus 6-án 16 óra 33 perctől 17 óra 58 percig tartott.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben a következő megállapításokra jutott.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosoknak Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, valamint a VI. cikkben meghatározott magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszolt augusztus 4-i, 6-i és a 9-i intézkedést a jogalap és az intézkedési kötelezettség vonatkozásában együttesen vizsgálta és az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség a lakóhelyén kereste az édesanyját, noha oda ő soha be nem volt jelentkezve, ott soha nem lakott. Ehhez képest 2012. augusztus 4-én, 6-án és 9-én is nála keresték az édesanyját, noha ő már az első alkalommal elmondta a fentieket a rendőröknek, sőt be is hívta őket, hogy ellenőrizzék az állításait. A második alkalomnál pedig

állítólagos elérhetőségeit és a telefonszámát is megadta nekik, továbbá jelezte azt is, hogy a törvényszéken is más a bejelentett lakcíme.

A rendőrség válasziratában arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Törvényszék Büntető-végrehajtási Csoportja elővezetésre vonatkozó megkeresésében, az elővezetési parancsban ezt a címet jelölte meg a törvényszék és a rendőrség nem jogosult ennek a felülvizsgálatára. A parancsban más lakcím vagy tartózkodási hely - mint a Nyírpalota u. 24. - nem volt feltüntetve, így a BRFK kerületi Rendőrkapitányság beosztottai ezen a címen keresték az elővezetendő személyt. (Megjegyzendő, hogy a KEKKH nyilvántartási adatai szerint, a panaszos édesanyjának állandó érvényes lakcíme 2012. február 13-tól egy másik lakcím.) Tekintettel erre álláspontja szerint, a BRFK kerületi Rendőrkapitányság jogszerűen és szakszerűen járt el akkor, amikor – hatáskör és illetékesség hiányában – nem kereste, illetve nem kerestette fel a panaszos által megjelölt X. kerületi tartózkodási helyet, illetőleg nevezettnek a nyilvántartásban szereplő állandó lakcímét. Szakszerű volt továbbá a kapitányság részéről az, hogy a tett megállapításokról - a panaszos által közölt vélt tartózkodási helyről, elérhetőségről - a bíróságot tájékoztatta.

a) A Testület először azt vizsgálta, hogy az elővezetési kísérletekre kellő jogalap birtokában került-e sor.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a szabályozza, eszerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az elővezetés szabályait egyrészt az Rtv, másrészt a Szolgálati Szabályzat, harmadrészt pedig a Be. rendezi.

Az Rtv. 34. §-a szerint a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig - legfeljebb 12 óra időtartamra - vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.

Ezeket a szabályokat egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 33-34. §- a. [33. § (1) Elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet fogatosítani.

(2) Ha az elővezetés elrendelésére jogosult hatóság az intézkedés alá vont személy útba indulásának ellenőrzését rendelte el, a rendőr az elővezetés végrehajtása érdekében csak az útba indulást ellenőrzi.

34. § (1) Az elővezetési határozatot vagy végzést a rendőr előzetes igazoltatás után ismerteti az elővezetendő személlyel, utána kézbesíti.

(2) A rendőr lehetőséget ad arra, hogy az elővezetendő személy az évszaknak megfelelően felöltözzön, pénzt, élelmét, fontos személyi használati tárgyait - a saját és mások testi épségét veszélyeztető eszközökön kívül - magához vegye, a jelenlévő hozzátartozóitól elbúcsúzzon.

(3) El kell állni az elővezetéstől, ha azt a pénzbüntetést, pénzbírságot helyettesítő szabadságvesztés büntetés, elzárás végrehajtása céljából rendelték el, és az elővezetendő hitelt

érdemlően igazolja a pénzbüntetés vagy pénzbírság kifizetését. El kell állni az elővezetéstől akkor is, ha elővezetés közben a kiszabott bírságot a postahivatalnál befizeti, ebben az esetben azonban az elővezetéssel kapcsolatban felmerült költségek megtérítését kezdeményezni kell.

(4) Ha a rendőrnek tudomására jut, hogy az elővezetendő személy a Magyar Honvédség tényleges katonai állományú tagja vagy rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja, az elővezetést nem hajthatja vég re, azonban erről jelentést ír, és az elővezetendő személy szolgálati előljáróját az elővezetés foganatosítása érdekében megkeresi.

(5) Ha az elővezetés bármely okból nem hajtható végre, ezt a körülményt a rendőr haladéktalanul jelenti szolgálati előljárójának, aki erről, valamint a végrehajtást akadályozó okról soron kívül tájékoztatja az elrendelőt.]

A további szabályokat, így az elővezetés ajánlott időpontját pedig a Be. 162. §-a határozza meg. [162. § (1) Az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét.

(2) A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik.

(3) Az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az elővezetést az általa nyomozott ügyben az illetékességi területén eljáró más nyomozó hatóság is végrehajthatja. A rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszerít és más intézkedést alkalmazhat.

(4) Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani.

(5) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy a rendőr az elővezetés foganatosítása helyett az érintett személy útba indulását ellenőrizze, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja ezzel is elérhető.

(6) Katona [Btk. 122. § (1) bek.] elővezetése iránt az elővezetendő előljáróját kell megkeresni.

(7) Az elővezetés költségének megfizetésére az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt kell kötelezni. Eredménytelen elővezetés esetén az elővezetést elrendelő bíróság, ügyész vagy nyomozó hatóság a kötelezettet kérelmére különös méltánylást érdemlő okból mentesítheti az elővezetés költségének megfizetése alól, ebben az esetben az elővezetés költségét az állam viseli.]

Jelen esetben a panaszos édesanyja elővezetését a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja rendelte el Szv. 1270/2012/6. számú elővezető parancssal. A parancsban az elrendelő a panaszos laccímét jelölte meg, mint a foganatosítás címét, amely a rendelkezésre álló iratanyag alapján a panaszos édesanyjának a bíróságnál az eljárás során bejelentett elérhetősége volt (a panaszos maga nyilatkozott úgy, hogy a korábbi levelek is erre a címre érkeztek). Tény ugyanakkor, hogy a Fővárosi Ítéletáblához a panaszos édesanyja személyesen érkezett a laccímkártyája másolatát 2012. február 28-án, bejelentve ezzel a laccím változását, tehát a Fővárosi Törvényszék a végzésben tévesen jelölte meg az elérhetőségét. A bíróság ezen adminisztratív elírása azonban nem róható a rendőrség terhére, különösképpen, mivel a rendőrségnek nincs lehetősége az elővezetési parancsban foglaltak felülbírálatára.

Tekintettel arra, hogy a panaszos édesanyjának az elővezetését a bíróság jogszerűen rendelte el határozatával, a Testület úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos magán- és családi élet tiszteletben tartásához való joga amiatt, amiatt a rendőrség a fent

megjelölt időpontokban a határozatban foglaltaknak megfelelően, a panaszos lakcíméről kísérelte meg elővezetni a panaszos édesanyját.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrség mulasztott-e akkor, amikor az elővezetési kísérletek sikertelenségéről és a panaszos által a tudomásukra hozott tényekről nem tájékoztatta az elővezetést elrendelő szervet.

A Szolgálati Szabályzat fentebb hivatkozott 34. § (5) bekezdése szerint ha az elővezetés bármely okból nem hajtható végre, ezt a körülményt az intézkedő rendőr haladéktalanul jelenti szolgálati előljárójának, aki erről, valamint a végrehajtást akadályozó okról soron kívül tájékoztatja az elrendelőt.

A soronkívüliség fogalmát sem az Rtv., sem a Szolgálati Szabályzat, sem a Be., sem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény nem rendezi. Ugyanakkor a jogirodalom és a gyakorlat ezen a fogalmon az ügynek a rendes ügymenetből történő kivételét érti. Az ilyen ügyben pedig - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - minden intézkedést haladéktalanul kell megtenni. Ezt az értelmezést emelte be például a jogalkotó a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendeletbe is.

Jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás eltér abban, ahogy az első és második alkalommal bementek-e a rendőrök ellenőrizni a lakást, hogy van-e a panaszos anyjának valamilyen vagyontárgya az ingatlanban, illetve, hogy a panaszos már ekkor a rendőrök tudomására hozta-e azt a címet, ahol valószínű, hogy fellelhető a panaszos édesanyja, illetve a telefonszámát. Így bizonyossággal csak az állapítható meg, hogy a rendőrök a második intézkedéskor (2012. augusztus 6-án) a panaszos révén már biztosan ismerték a panaszos édesanyjának a vélhető tartózkodási helyét, illetőleg a harmadik alkalommal (2012. augusztus 9-én) már bizonyosan ellenőrizték azt is, hogy az ingatlanban nincs észlelhető nyoma a panaszos édesanyjának. A rendőrök valamennyi ellenőrzés alkalmával a parancsnoki utasításnak megfelelően jelentést készítettek az elővezetési kísérlet sikertelenségéről, tehát eleget tettek a Szolgálati Szabályzatban előírt jelentési kötelezettségüknek.

Ehhez képest a kapitányságvezető-helyettes csak 2012. augusztus 27-én tájékoztatta a sikertelenségről, a panaszos által megjelölt címről és arról, hogy a lakcímnnyilvántartás szerint adatokról.

A 2012. augusztus 6-i ellenőrzés és a 2012. augusztus 27-i tájékoztatás között tehát 21 nap telt el, ami alatt a rendőrség további 30 alkalommal ellenőrizte a panaszos lakcímét, anélkül, hogy az elővezetés sikertelenségéről tájékoztatta volna az elrendelőt.

A Testület álláspontja szerint ez a 21 napos elintézési határidő nyilvánvalóan nem tekinthető soron kívüli ügyintézésnek, hiszen aszerint az eljárási mozzanatokat haladéktalanul kell tájékoztatni, így legkésőbb 2012. augusztus 9-én tájékoztatni kellett volna a rendőrségnek az elrendelőt az elővezetés sikertelenségéről és a tudomására jutott tényekről.

Mindezekre tekintettel a Testület a rendőrség mulasztása miatt (azaz amiért nem értesítették az elővezetés elrendelőjét soron kívül) megállapította a panaszos magán és családi élet tiszteletben tartásához való jogának sérelmét.

2) A 2012. augusztus 6-án elővezetési kísérlet kapcsán az időpont megválasztásának jogszerűségét önmagában is vizsgálta a Testület – különös tekintettel az elővezetés korai időpontjára és az ilyen jellegű panaszok elszaporodottságára – és az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr hajnal 5-kor jelentek meg az épületnél és az édesanyját keresték.

A panaszos sérelmeinek értékelése során a Testület az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon. Az Rtv. 15. §-ában rögzített követelmény értelmében továbbá a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Az elővezetés fogantatásának módjával részletesen a Szolgálati Szabályzat foglalkozik, amely 34. §-ának (1) bekezdése alatt kimondja, hogy az elővezetési határozatot vagy végzést a rendőr előzetes igazoltatás után ismerteti az elővezetendő személlyel, utána kézbesíti. A (2) szakasz úgy rendelkezik, hogy a rendőr lehetőséget ad arra, hogy az elővezetendő személy az évszaknak megfelelően felöltözzön, pénzt, élelmét, fontos személyi használati tárgyait - a saját és mások testi épségét veszélyeztető eszközökön kívül - magához vegye, a jelenlévő hozzátartozóitól elbúcsúzzon.

Fentiek alapján a Testület az alábbiak szerint értékelte a panasz egyes elemeit.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a BRFK kerületi Rendőrkapitányság beosztottai a panaszolt három ellenőrzésből csupán egy alkalommal ellenőrizték a lakcímet a jogszabályban megadott időintervallumon kívül - azaz 5 órakor -, erre azonban a rendőrhatalomnak jogszabályi lehetősége volt. Tekintettel arra, hogy a keresett személy a büntetés-végrehajtási intézetbe nem vonult be - és a panaszostól nem várható, hogy az édesanyja elfogása és elővezetése érdekében a rendőrséggel együttműködjön -, így a kapitányság a korai órákban is célszerűnek tartotta a kérdéses lakcím ellenőrzését.

A Testület ezzel kapcsolatban rögzíti, hogy az Rtv. a rendőri intézkedésekkel kapcsolatban nem tartalmaz rendelkezést a fogantatás időpontjára vonatkozóan, így az elővezetéssel kapcsolatban sem. A Be. 162. §-a értelmében ugyanakkor az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A hivatkozott rendelkezés nem teszi kötelezővé, hogy a fenti intézkedéseket a megadott időszakban fogantatásák, azt csak ajánlasként rögzíti, amelytől el lehet térni, ha a körülmények indokolják.

A Testület gyakorlatában több alkalommal is elfogadta már az elővezetés időpontja megválasztásának indokaként, hogy nagyobb sikerrel hajtható végre az intézkedés a kora reggeli órákban, amikor általában még a korán munkába indulók is otthon tartózkodnak. Álláspontja szerint ugyanakkor, amennyiben a Be. idézett szakasza által ajánlott időponttól a rendőrség jelentős mértékben eltér, az eltérésnek mindenképpen nyomós indoka kell, hogy legyen. A Testület jelen esetben egyrészt a Testület nem tartotta az eltérést kirívónak, másrészt elfogadta a rendőrség azon érvelését, hogy az intézkedéssel érintett személy nyilatkozatait bizonyos mértékben elfogultnak kell tekinteni, amennyiben az intézkedés célja

a közeli hozzátartozó elővezetése, illetve pedig célszerű az elővezetést sikertelenség esetén másik napszakban is megkísérelni.

A fenti okfejtésre és az Rtv. 2. és 15. §-aiban rögzített általános szabályokra figyelemmel a Testület az elővezetés időpontjának megválasztása tekintetében megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A Testület a panaszos panaszai nyomán a 2012. augusztus 9-én intézkedés kapcsán szolgálati fellépés szabályainak a megtartását.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a hiába kérte a rendőrök adatait, azok csak annyit mondtak, hogy írja le a jelvényről és az egyenruháról azokat. Igazolványt nem mutattak, a rendfokozatukat sem árulták el.

Ezzel szemben a rendőri jelentés az tartalmazta, hogy a helyszínen a panaszos fogadta a r. őrm.-t, akinek a napszaknak megfelelően köszönt, majd bemutatkozott és közölte vele, hogy honnan érkezett és milyen intézkedést kíván foganatosítani, és közölte vele az elővezetési parancsban foglaltakat. A panaszos elmondta, hogy az édesanyja ezen a lakcímen soha nem lakott, oda soha nem volt bejelentve. Ezt követően a panaszos beengedte a r. őrm.-t a lakásba, ahol a lakás helyiségeit a panaszossal együtt átvizsgálta, hogy tényleg nincs ott az édesanyja, majd a panaszos közölte, hogy ellene és a járőrtársa ellen panaszt fog tenni, mivel őt indokolatlanul zaklatják az otthonában rendőrök. Ezért elkérte a r. őrm. jelvéyszámát, nevét és rendfokozatát elkérte, melyet részére maradéktalanul rendelkezésre bocsátotta.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A felek előadásai – ahogy az fent olvasható – számos ellentmondást tartalmaznak. Így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőr betartotta-e a szolgálati fellépés szabályait.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 20. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon hiába kért érdemi tájékoztatást arról, hogy miért az ő lakásából kísérlik meg az édesanyját előállítani, nem kapott érdemi válaszokat.

Ezzel szemben a rendőri jelentésben az szerepel, hogy a panaszos 2012. augusztus 6-án 12 óra 39 perckor jelent meg a BRFK kerületi Kapitányságon, ahol azt panaszolta, hogy a rendőrök annak ellenére az ő lakcímén keresik az édesanyját, hogy oda nincs és soha sem volt bejelentve. Közölte, hogy az intézkedő rendőrökkel nincs problémája, azok nagyon rendesek és udvariasak voltak, a megfelelő tájékoztatást megkapta tőlük. A meghallgatását követően O. L. r. zászlós tájékoztatta az elővezetés elrendeléséről, a rendőrség jogszabályok alapján történő intézkedéseiről, valamint a panasztételi lehetőségekről. A panasztétellel kapcsolatban tájékoztatta a panaszost, hogy az intézkedéstől számított 30 napon belül panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy az intézkedés foganatosításától 8 napon belül fordulhat panaszával a Független Rendészeti Panasztestülethez. A panaszos a tájékoztatást megértette és távozott a kapitányság épületéből.

A rendőrök segítségnyújtási és tájékoztatási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás között oly mértékű ellentmondás van a tekintetben, hogy a rendőri tájékoztatás mire terjedt ki, hogy további rendelkezésre álló bizonyítékok nélkül, azt nem lehetett feloldani.

Tekintettel arra, hogy a tájékoztatás tartalma tekintetében a panaszos állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte, hogy a BRFK Központi Ügyfélirodáján nem vették fel a panaszát, hanem azt mondták neki, hogy írja le és postán küldje meg. Amikor a panaszos megkérdezte, hogy mit tud tenni, hogy a rendőrség ne zaklassa a továbbiakban, azt mondták neki, hogy nem tehet ellene semmit, mert a címe törlését nem kérheti, és olyan nyilatkozatot se tehet, ami megakadályozná a „rendőri zaklatást”. Ezt csak az édesanyja tudja orvosolni, ha megad egy másik címet.

A rendőrségi iratok szerint a BRFK Központi Panaszirodán 2012. augusztus 6-án 17 óra 30 perc körüli időben megjelent a panaszos a Panaszirodán, ahol a panaszfelvevő egyedül teljesített szolgálatot és éppen feljelentést vett fel K. Zs. budapesti lakostól. A panaszos - amint meglátta, hogy a panaszfelvevő ügyféllel foglalkozik - kilépett a helyiségből, ezért Gy. E. r. hadnagy utána ment és megkérdezte, miben segíthet. Az ügyfél elmondta, hogy a BRFK kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai a hajnali órákban felébresztették, és követelte a panaszfelvevőtől, hogy ezen rendőrök adatait részére adja meg. A panaszos azt is elmondta, hogy a BRFK kerületi Rendőrkapitányságról irányították a Teve utcába. Gy. E. r. hadnagy úgy tájékoztatta a férfit, hogy - tekintettel arra, hogy nincs módja megadni az intézkedő rendőrök adatait, mivel az intézkedésekről adatokkal nem rendelkezik, továbbá a rendőrök adatai nem közérdekű adatok - írásos kérelem alapján van lehetősége a kért adatokhoz hozzájutni. A panaszfelvevő jelentése szerint, a panaszos nem kívánt azzal a felkínált lehetőséggel élni, hogy a Panaszirodán elkészítheti a beadványát, vagy - várakozást követően - abban jegyzőkönyv felvételével a szolgálatot teljesítő rendőr lesz segítségére, továbbá

panasztételi szándékát sem jelezte felé. Utóbb a panaszfelvevőt az alosztályvezető tájékoztatta, hogy a jogi szabályozás szerint a rendőrök neve közérdekű adat és felhívta a figyelmét arra, hogy a jövőben szakszerű tájékoztatást nyújtson az állampolgároknak.

a) A Testület először azt vizsgálta, hogy mulasztott-e a rendőrség, amikor nem vették fel a panaszát a panaszosnak, hanem arról tájékoztatták, hogy írja le és adja fel postán.

A közérdekű bejelentések, javaslatok és panaszok egységes intézéséről szóló 39/1999. (BK 24.) BM utasítás szerint az utasítás hatálya alá tartozó szervek kötelesek a bejelentések intézését megszervezni. A minisztérium központi épületében, a Határőrség, a Rendőrség központi és területi szerveinél, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságán 2000. január 1-jéig ügyfélszolgálati irodát kell létrehozni. Az ügyfélszolgálati iroda feladata a bejelentések átvétele, a szóban előadott bejelentések jegyzőkönyvbe foglalása vagy azokról feljegyzés készítése, valamint az ügy elintézésére hivatott szervekhez történő továbbítása.

A közérdekű kérelmek, panaszok és bejelentések, valamint a rendőri intézkedések elleni panaszok egységes kezeléséről szóló 36/2008. (OT 19.) ORFK utasítás I. fejezetének 11. pontja előírja, hogy az írásban tett beadványt a rendőri szerv szignálásra jogosult vezetője tartalma alapján elbírálja, és dönt arról, hogy az Rtv. IX. fejezetében meghatározott rendőri intézkedés elleni panaszként, a 2004. évi XXIX. törvény 141-143. §-ában meghatározott közérdekű kérelemként, panaszként és bejelentésként vagy egyéb módon kell kezelni. Az utasításhoz fűzött értelmező rendelkezések szerint közérdekű bejelentésnek minősül a 2004. évi XXIX. törvény 141. § (3) bekezdésében meghatározott kérelem, amely olyan körülményre hívja fel a figyelmet, melynek orvoslása, illetőleg megszüntetése a közösség, vagy az egész társadalom érdekét szolgálja.

Noha az Alkotmányban foglalt petíciós jog egyúttal az állami szerv, intézmény azon kötelezettségét is jelenti, hogy lehetővé tegyék az írásbeli kérelmek, panaszok előterjesztését, vagyis ne akadályozzák, ne tegyék nehezéssé a beadvány benyújtását, ez a Testület álláspontja szerint – figyelemmel a 139/2008 (XI. 26.) sz. állásfoglalásában kifejtettekre – nem jelent kötelezettséget arra, hogy a beadványok személyes érkeztetésének lehetőségét bármely szervnek napi 24 órában kellene biztosítani. A hivatkozott BM utasítás is csupán azt teszi a rendőrség kötelezettségévé, hogy a közérdekű bejelentések, panaszok átvételére hozzon létre ügyfélszolgálati irodát, amely meg is történt a rendőr-főkapitányságon. Amennyiben a beadvány előterjesztője az előterjesztésnek és érkeztetésnek a személyes benyújtási módját választja, akkor választása együtt jár azzal, hogy figyelembe kell vennie az általa célzott intézmény működési rendjéből adódó objektív korlátokat – így a konkrét esetben különösen a Rendőrkapitányság ügyfélfogadási idejét, illetve számolnia kell azzal, hogy az ügyintézők és az állampolgárok létszámának függvényében esetleg várakoznia kell.

Jelen esetben a panaszosi előadás nem tér ki arra, hogy a panaszosnak milyen előzmények után mondta azt a rendőr, hogy nem tudja felvenni a panaszát, ezért írja le és adja postára. Ezért a Testület nem tudta rekonstruálni az események láncolatát, annyi bizonyos, hogy a panaszos a BRFK kerületi Rendőrkapitányságról 16 óra 11 perckor távozott és a panaszfelvevő a Központi Panaszirodán 16 óra 33 perctől 17 óra 58 percig vette fel K. Zs. bejelentését.

Mindezek a tények a rendőri előadást látszanak erősíteni, miszerint a panaszos akkor érkezett meg az irodára, amikor másik személy panaszát vették fel. A rendőr felajánlotta, hogy későbbiekben írásba foglalják a beadványát, de mivel a panaszos nem akart várakozni, ezért távozott. **A Testület ezen okok miatt elfogadta a rendőri előadást, miszerint a panaszos**

nem kívánt az adott körülmények között élni a szóbeli meghallgatás lehetőségével, ezért a Testület álláspontja szerint a jegyzőkönyvbe foglalás elmaradása miatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület a tájékoztatás tartalmának vizsgálata során az alábbiakat állapította meg.

A panaszosi előadás szerint a rendőr arról tájékoztatta, hogy az édesanyjának kell bejelenteni az új címét, ő nem tehet semmit az ügyben. A rendőri előadás szerint erről nem volt szó, viszont arról tájékoztatta – mint utóbb kiderült, tévesen – a panaszost, hogy a rendőrök neve nem közérdekű adat, illetve, hogy nem lát rá a kerületi ügyekre, ezért írásban terjessze elő a rendőrök nevére vonatkozó adatigénylését.

A panaszos előadása és a rendőri előadás között itt is olyan szintű ellentmondás van, ami alapján a tájékoztatás tartalma nem rekonstruálható, azért a Testület nem tudta megállapítani, hogy történt-e alapjogsérelem.

Megjegyzi ugyanakkor a Testület, hogy amennyiben a panaszosi előadás szerinti tartalommal zajlott le a beszélgetés, akkor a rendőr azon tájékoztatása, hogy az elővezetés tartalmát a rendőrség az előzőekben kifejtettek alapján nem tudja felülbírálni, annak tartalmáért az elővezető felel. A helyes lakcímet pedig a bíróságra kell bejelenteni. Viszont ha a kifogásolt tájékoztatás a rendőri előadás szerinti tartalom hangzott el, akkor a rendőr téves tájékoztatást adott a panaszosnak, mivel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló évi CXII. törvény [3. § 5. közérdekű adat: az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat; 6. közérdekből nyilvános adat: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli.] és az Rtv. rendelkezéseinek [20. § (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.] egybeolvasásából kitűnik, hogy az intézkedő rendőr neve közérdekből nyilvános adat, így annak megismerésére jogosult a panaszos.

V.

A Testület úgy foglalt állást az elővezetés jogalapja tekintetében, hogy figyelemmel arra, hogy a panaszos édesanyjának az elővezetését a bíróság jogszerűen rendelte el határozatával, nem sérült a panaszos magán- és családi élet tiszteletben tartásához való joga amiatt, amiatt a rendőrség a fent megjelölt időpontokban a határozatban foglaltaknak megfelelően, a panaszos lakcíméről kísérelte meg elővezetni a panaszos édesanyját. Ugyanakkor a rendőrség mulasztása miatt (azaz amiért nem értesítették az elővezetés elrendelőjét soron kívül) megállapította a panaszos magán és családi élet tiszteletben tartásához való jogának sérelmét.

A Testület az elővezetés időpontjának megválasztása tekintetében megállapította (figyelemmel Rtv. 2. és 15. §-aiban rögzített általános szabályokra), hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület az előadások közötti ellentmondás feloldhatatlansága miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 20. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani. Szintén ezen okból nem volt megállapítható a BRFK XV. kerületi Rendőrkapitányságon nyújtott tájékoztatás tartalma, ezért ezen kifogás kapcsán szintén nem volt megállapítható panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme.

A BRFK Központi Panaszirodáján történetekkel elfogadta a rendőri előadást, miszerint a panaszos nem kívánt az adott körülmények között élni a szóbeli meghallgatás lehetőségével, ezért a Testület álláspontja szerint a jegyzőkönyvbe foglalás elmaradása miatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanakkor a tájékoztatás tartalmát nem tudta rekonstruálni a tekintetben, hogy volt-e arról szó, hogy a panaszosnak nincsenek jogi lehetőségei az elővezetés foganatosításával szemben, ezért a Testület nem tudta megállapítani, hogy a tájékoztatás miatt történt-e alapjogsérelem.

A konkrét esetben megvalósult sérelem a Testület megítélése szerint – jellegénél fogva – eléri a súlyosság azon fokát, amely indokoltá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. október 9.

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag